

๔๐

การรับแขก

เรื่องรับแขกเป็นของยาก จะต้องทำตัวให้ดี
ถึงเราทำตัวดีแล้ว ก็ต้องระวังรักษาความดีไว้อีก
โดยเฉพาะเรื่องของธรรมะ
แขกที่มาหา บางคนมีแต่เรื่องมาให้แก้ไข
มาปรับทุกข์ด้วย นำเรื่องครอบครั้วมาเล่าให้ฟัง
ส่วนใหญ่เป็นเรื่องดั่งใจเราออกจากธรรมะ
ออกจากศูนย์กลางกาย
เราอยู่ทางธรรม
ก็ต้องพูดเรื่องที่ดั่งใจเขาเข้าหาธรรมะ
ถ้าเราคุยไม่ดี ไม่มีสติ จะถูกเขาดั่งใจเราออกไป
แต่ถ้าคุยดี มีสติ เราจะต้องค่อย ๆ ทะล่อมดั่งใจ
เขาเข้ามา พูดง่าย ๆ เหมือนเล่นชักเย่อกัน ใครมีกำลัง
มากก็ชนะ
การรับแขก ต้องระวังตัวไว้ให้ดีเพราะแขกมีหลาย
ประเภท

ที่สำคัญจะต้องทำตัวเราให้ดีกว่าก่อน

จะต้องดูตัวเองให้เข้าใจ ให้แจ่มแจ้งเสียก่อน

ถ้าเราเข้าใจตัวเราดีแล้ว

เราก็เข้าใจคนอื่นได้

ที่เรียกว่า รู้เขา รู้เรา รู้ทั้งหมดได้

พอรู้อย่างนี้แล้ว

เราก็จะเข้าใจปัญหาที่เขามาพูด มาคุยด้วยได้

ต้องทำใจให้อยู่ในบุญมาก ๆ อยู่ในความเมตตา

แล้วมองดูตัวเอง ระลึกชาติของตัวเองในอดีต

ดูในธรรมะระลึกไปเรื่อย ๆ ว่า

เราสร้างบารมีมากเท่าไร

แล้วมองดูในปัจจุบันว่า เรามีความพยายามทำ
ตัวเองให้บริสุทธิ์ได้มากแค่ไหน

ดูด้วยว่า เราอยู่ในฐานะอย่างไร

อยู่ในฐานะที่ต้องจุดเขาขึ้นมาหรือไม่

คนนี้จุดได้ ก็จุดขึ้นมา

คนนี้จุดไม่ได้ ก็ปล่อยไป

ถ้าขึ้นมัวไปจุดก็จะเอาตัวเราไม่รอด
เขาจะจุดเราลงไปเสียเอง
แล้วมองดูในอนาคตว่า
เราต้องการจะเป็นอะไร ไปถึงไหน
มองดูทั้งอดีต ปัจจุบัน อนาคตให้ดี ในเวลาพักผ่อน
เราจะได้ไม่เปลืองตัว จะได้ไม่เสียเวลาเปล่า ๆ
ถ้าเราทำอย่างนี้แล้วจะทำหน้าที่ได้ดี และใจไม่ตก
ด้วย ที่สำคัญที่สุดต้องนั่งธรรมะมาก ๆ จึงจะทำให้ใจอย่าง
นี้ได้ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วก็ยาก
โบราณท่านว่า
สวดมนต์เป็นยาทา ภาวนาเป็นยากิน
ถ้าทั้งกิน ทั้งทา โรคก็หายเร็วขึ้น
คนเรามีทุกข์ก็เหมือนกับมีโรค
เราต้องแนะนำเขาไป
คนที่มีความทุกข์ ๆ
ก็ต้องพยายามให้เขาทั้งสวดมนต์และนั่งธรรมะ
เขาจะได้มีบุญช่วยตัวเองได้